

РЕШЕНИЕ

№ 5441

гр. София, 24.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **5415** по описа за **2021** година докладвано от съдия Красимира Проданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „ИНСПЕКЦИЯ ЗА ДЪРЖАВЕН ТЕХНИЧЕСКИ НАДЗОР“ НА ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА МЕТРОЛОГИЧЕН И ТЕХНИЧЕСКИ НАДЗОР“ /ГД „ИДТН“ на ДАМТН/, чрез старши експерт В., срещу Решение от 22.04.2021 г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 17-ти състав по НАХД № 14511/2020 г., с което е отменено наказателно постановление /НП/ № НП-123/21.09.2020 г., издадено от заместник председателя на ДАМТН.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност и необоснованост на съдебното решение. Твърди се, че щом едно лице се ангажира с поддръжката на дадено съоръжение с повишена опасност, то то дължи грижа много по- висока от грижата на добрия търговец и такова лице не може да се освободи от отговорност за неизпълнение на задълженията си по Закона за техническите изисквания към продуктите (ЗТИП) или наредбите по прилагането му с аргумент, че не е знаело за наличието на неизправност. Сочи се, че ако има в случая незнание, то се дължи на немърливо изпълнение на дейността от регистрираното по чл. 36 от ЗТИП лице. Моли се да се отмени обжалваното решение и вместо него да постанови друго, с което да се потвърди Наказателно постановление № НП-123/21.09.2020 г., издадено от заместник председателя на ДАМТН.

В съдебно заседание касаторът се представлява от ст. експерт В., който моли касационната жалба да бъде уважена, а решението на СРС отменено. Претендира адвокатско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на ответната страна.

Ответникът по касационното оспорване, в съдебно заседание се представлява от адв. Р., който излага доводи за неоснователност на касационната жалба. Претендират се разноси по делото.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба, а обжалваното решение намира за правилно. Административен съд – София - град, XVII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК, във вр. с чл.63, ал.1 ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество същата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

От фактическа страна, Софийският районен съд е приел за установено следното: [фирма] притежавал удостоверение № С-822/30.08.2016 г. за извършване на дейности по поддържане, ремонтване и преустройство на асансьори. Дружеството имало сключен договор от 01.04.2017 г. за сервизно обслужване и ремонт на електрическите асансьори, монтирани в жилищен блок № 73, вход единствен в[жк]в [населено място]. Към 04.06.2020 г. председател на Етажната собственост на жилищния блок било лицето М., а управителят на дружеството - [фирма] имал необходимата квалификация и лично извършвал сервиза и ремонтите на асансьорите в блока. На 10.04.2020 г. била извършена ревизия на асансьор с рег. № 700АС10679, с товароподемност 500 кг, обслужващ същата сграда. В ревизионен акт № 7/10.04.2020 г. от лицензиращия орган за технически надзор било отразено, че асансьорът е изправен и при изпитванията е установено, че механизмите за блокиране са изправни, като документацията за обслужването му се води редовно. След тази дата до 04.06.2020 г. нямало подадени оплаквания за техническа неизправност на асансьора от живущи или посетители на сградата. На 18.05.2020 г. управителят на дружеството П. извършил текуща проверка и също не установил неизправности. На същата дата имало сериозна повреда в другия асансьор в блока и за него бил подаден сигнал по електронен път до ДАМТН, като вторият асансьор бил спрян от експлоатация, включително и на 04.06.2020 г. На 04.06.2020 г. инспектори в регионален отдел ИДТН „3. Централна България“ в ДАМТН извършили внезапен технически преглед на електрическия асансьор с рег. № 700АС10679 в бл. 73 в[жк]. За прегледа бил предварително информиран и управителя на [фирма], като същият присъствал по време на проверката, която се провела и в присъствие и на домоуправителя. При преглед на ревизионната книга проверяващите установили, че последния извършен технически преглед на асансьора е от 10.04.2020 г., за който бил попълнен и Ревизионен акт № 7 от същата дата. По време на проверката асансьорът се ползвал и превозвал хора. Именно чрез него и проверяващите, се качили до последния етаж на сградата, където довършили проверката. При техническия преглед контролните органи приели, че е налице неизправен захващащ механизъм на асансьора, което според тях представлявало неизправност по чл. 10, ал.1, т. 7 от НБЕТНА. Тази неизправност била установена като инспекторът задействал ръчно ограничителя на

скоростта, при което според него захващания механизъм не сработил. При това изпитване възникнал спор с управителя на дружеството, който настоявал проверката да се направи по начин, описан в Инструкция № 18 за експлоатация на асансьори, като въжето на кабината се прехвърли на специалната изпитателна шайба. Но проверката била направена чрез ръчно придвижване на бавен ход на кабината надолу с блокиране на ръка на шайбата на скоростния ограничител. След установяване на неизправността, служителите на ДАМТН преценили, че асансьорът следва да се спре от експлоатация и заслизали пеша надолу, но П. искал да им демонстрира, че защитния механизъм ще подейства и докато бил сам в кабината, потеглил надолу. Но поради ръчното изпитване на механизма, клиновата система заработила и се задействала, като асансьорът спрял аварийно и се наложило той да бъде изваден от кабината.

А. бил спрял от експлоатация на основание чл. 30, ал.1, т. 1 от НБЕТНА, за което бил съставен ревизионен акт № 8/04.06.2020 г. На акта се подписал домоуправителя на жилищния блок като ревизионния акт ѝ бил връчен от служителите на ДАМТН. В него било дадено предписание за смяна на стоманено въже на скоростен ограничител съгласно действащите стандарти. След приключване на проверката, същата вечер П. направил допълнителна профилактика на асансьора и почистил клиновата система, но не сменял или ремонтирал никакви негови части, включително и въжето на скоростния ограничител. Така на следващия ден след допълнителна проверка на неговата изправност, асансьорът бил пуснат в експлоатация и бил издаден ревизионен акт № 10/05.06.2020 г.

На 04.06.2020 г. проверяващите служители поискали от управителя на дружеството, поддържащо асансьора да му предостави писмено уведомление от [фирма] за констатираната неизправност, което да е връчено на домоуправителя на сградата, но П. не представил такова.

Въз основа на така установеното, контролните органи преценили, че [фирма] е извършило нарушение на чл. 7а, т. 1 от НБАТНА, като приели, че на 04.06.2020 г. дружеството в качеството си на поддържащо асансьора, не е уведомило писмено ползвателя и е допуснало експлоатацията на асансьора с констатирана неизправност по чл. 10, ал.1, т. 14 от Наредбата. Съставен бил акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 90/07.08.2020 г., за нарушение на чл. 7а, т. 1 от НБАТНА, въз основа на който било издадено и процесното наказателно постановление.

За да отмени НП-то, районният съд е приел, че неправилно е ангажирана отговорността на дружеството за нарушение на чл. 7а, т.1 от НБЕТНА, доколкото щом неизправността на асансьора е открита при проверката от служителите на ДАМТН, и те са уведомили домоуправителя и са му връчили копие от съставения ревизионен акт, то дефакто те са иззели функциите на дружеството, поддържащо съоръжението.

Решението съдът намира за правилно.

В АУАН и в НП като нарушена е посочена разпоредбата на чл. 7а, т. 1 от НБЕТНА, съгласно която „Лицата, които поддържат асансьори, са длъжни да уведомяват писмено ползвателите им и да не допускат експлоатацията на асансьорите, когато асансьорите престанат да съответстват на нормативните изисквания за устройство или безопасна експлоатация и/или са констатирани неизправности по чл. 10, ал. 1“.

Разпоредбата пък на чл. 9, ал. 1 от НБЕТНА установява в детайли задълженията на

лицата, които поддържат асансьори. Едно от тях е посочено в точка две на същата разпоредба, а именно да извършват функционални проверки за изправността и действието на асансьора и предпазните му устройства съгласно приложението. Съгласно разпоредбите функционалните проверки и техническото обслужване на асансьорите се извършват в срокове и по ред, определени в инструкциите на производителя. Ако в инструкцията не е определен срок за функционалните проверки, те се извършват най-малко веднъж на 30 дни.

Събраните в хода на делото гласни и писмени доказателства установяват по категоричен и несъмнен начин, че в случая дружеството не е нарушило това си задължение като преди извършената внезапна проверка, на дата 18.05.2020 г. (видно от дневника на асансьорната уредба) е извършило текуща проверка като не е установило неизправности. Имайки предвид този факт и обстоятелството, че при извършената на 10.04.2020 г. ревизия на асансьора, механизмите на процесното съоръжение са установени за изправни, както и че след този момент от страна на живущите или посетилите сградата не са постъпили сигнали за неизправности, то дружеството [фирма] не е могло да знае за възникналата неизправност преди датата на извършената внезапна проверка и да уведоми за това живущите.

В този смисъл настоящата касационна инстанция споделя изводите на районния съд, че деянието на дружеството не би могло да осъществи хипотезата на чл. 7а, т. 1 от НБЕТНА, доколкото за да се изисква от ползвателя изпълнение на задължението да не се допуска експлоатация на асансьор, за който е установена техническа неизправност, то същият следва да има знанието за това. В случая доколкото служителите на ДАМТН, при извършената от тях проверка на 04.06.2020 г. са установили неизправността, именно те са уведомили домоуправителя и ползвателите и са връчили копие от съставения ревизионен акт.

С оглед изложените съображения, настоящата съдебна инстанция приема, че решението на СРС е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, вр. чл. 143, ал. 1 от АПК, като основателно се преценява искането на ответника за присъждане на съдебно-деловодни разноски, сторени пред касационната инстанция. Същите са доказани в размер на 375 лв. - договорено и платено адвокатско възнаграждение, съобразно представен договор за правна защита и съдействие, с данни, че същото е внесено. Размерът на адвокатското възнаграждение не е прекомерен, предвид фактичката и правна сложност на делото и извършените процесуални действия.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София – град, X. касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 22.04.2021 г. по НАХД № 14511/2020 г. по описа на СРС, 17-ти състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № НП-123 /21.09.2020 г., издадено от заместник председателя на ДАМТН.

ОСЪЖДА ГД „ИДТН” на ДАМТН да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] сумата от 375,00 лева, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.